

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie dotyczącej obwinionej adwokat A. K., po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13 września 2022 roku w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, zażalenia obwinionej z dnia 26 maja 2022 r. na zarządzenie Prezesa Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z dnia 26 kwietnia 2022 r., sygn. akt WSD 34/20 w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 z późn. zm.).

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury zarządzeniem z dnia 26 kwietnia 2022 r., sygn. akt WSD 34/20, wobec nieuzupełnienia braków formalnych odmówił przyjęcia kasacji obwinionej adwokat A. K. złożonej przez r. pr. M. B.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniosła obwiniona, wskazując, iż do przekroczenia terminu uzupełnienia braków formalnych doszło wskutek zaniedbania r. pr. M. B., który, będąc substytuowany do sporządzenia kasacji przez obrońcę obwinionej, nie poinformował jej o wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych poprzez przedłożenie pełnomocnictwa. W ocenie skarżącej niedotrzymanie terminu nastąpiło zatem z „przyczyn od niej niezawinionych”, a brak zawiadomienia o brakach formalnych obwinionej oraz jej obrońcy stanowi naruszenie jej prawa do obrony.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wywiedzione przez obwinioną zażalenie okazało się oczywiście bezzasadne.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.p.k. jeżeli pismo nie odpowiada wymaganiom formalnym, przewidzianym w art. 119 lub w przepisach szczególnych, a brak jest tego rodzaju, że pismo nie może otrzymać biegu, albo brak polega na niezłożeniu należytych opłat lub upoważnienia do podjęcia czynności procesowej, wzywa się osobę, która wniosła pismo, do usunięcia braku w terminie 7 dni. Treść § 2 powoływanego przepisu wskazuje natomiast, iż w razie uzupełnienia braku w terminie, pismo wywołuje skutki od dnia jego wniesienia. W razie nieuzupełnienia braku w terminie, pismo uznaje się za bezskuteczne, o czym należy pouczyć przy doręczeniu wezwania.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że wniesiona przez r. pr. M. B. kasacja obarczona była brakiem sprowadzającym się do nieprzedłożenia pełnomocnictwa. Wyższy Sąd Dyscyplinarny, stosując art. 120 § 1 k.p.k., zarządzeniem z dnia 16 grudnia 2021 r. prawidłowo wezwał autora kasacji do uzupełnienia powyższego braku w terminie 7 dni, wskazując sposób usunięcia istniejącego braku oraz informację o skutkach niedochowania powyższej czynności. Wobec dwukrotnej awizacji przesyłki zawierającej wezwanie (k. 149) trafnie też wezwanie zostało uznane przez sąd II instancji za skutecznie doręczone.

Wezwany do uzupełnienia omawianego braku formalnego powyższego nie uzupełnił, a wskutek niedokonania powyższej czynności sąd II instancji na podstawie art. 530 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasadnie odmówił przyjęcia kasacji obwinionej adwokat A. K. złożonej przez r. pr. M. B.

W judykaturze wskazuje się, iż wezwanie do uzupełnienia braku pisma procesowego należy kierować bezpośrednio do osoby, która takowy wniosła, wobec czego „jeżeli osobą taką jest obrońca lub pełnomocnik, to wezwanie należy skierować bezpośrednio do niego, a nie do podmiotu, w imieniu którego on działa” (zob. M. Kurowski [w:] Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany, red. D. Świecki, LEX/el. 2023, art. 120; jak również postanowienie Sądu Najwyższego z 15.05.2020 r., III KZ 21/20, LEX nr 3043194).

Na aprobatę nie zasługuje zatem forsowany przez skarżącą pogląd, iż wskutek niezawiadomienia obwinionej oraz pozostałych jej obrońców o istniejących brakach formalnych kasacji wywiedzionej przez r.pr M. B. doszło do naruszenia jej prawa do obrony. Wskazywane w zażaleniu okoliczności związane z zaniedbaniami obrońcy winny być ewentualnie natomiast podnoszone we wniosku o przywrócenie terminu na wniesienie kasacji, który pozostaje poza kognicją Sądu Najwyższego, gdyż treść art. 126 § 2 k.p.k. wskazuje jednoznacznie, iż w kwestii przywrócenia terminu orzeka organ, przed którym należało dokonać czynności.

Tym samym, uznając, iż zarządzenie Prezesa Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z dnia 26 kwietnia 2022 r., sygn. akt WSD 34/20 było w pełni prawidłowe, należało utrzymać je w mocy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[M. T.]

[ał]